

**ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДРС)**

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

на № _____ від _____ 20__ р.

**РІШЕННЯ
про відмову в погодженні проєкту регуляторного акта**

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проєкт постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку надання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів та висновку на транскордонне перевезення відходів» (далі – проєкт Постанови), а також документи, що надані до нього листом Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України від 23.05.2024 № 25/1-24/6817-24.

За результатами проведеного аналізу проєкту Постанови та аналізу його регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон), Державна регуляторна служба України

встановила

проєктом Постанови пропонується затвердити Порядок надання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів та висновку на транскордонне перевезення відходів (далі – проєкт Порядку).

Відповідно до абзацу першого пункту 14 проєкту Порядку до заяви про отримання письмової згоди суб'єкт господарювання подає документи, визначені частиною п'ятою статті 43 Закону України «Про управління відходами».

1. Нумерованим абзацом «б» підпункту 1 пункту 14 проєкту Порядку для експорту відходів передбачається подання копії *дозволу на здійснення операцій з управління відходами* щодо відходів, запропонованих для експорту.

Проте, відповідно до частини другої статті 41 Закону України «Про управління відходами» (далі – Закон) суб'єкти господарювання для здійснення операцій з оброблення відходів зобов'язані отримати *дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів* до початку своєї діяльності.

Державна регуляторна служба України

РІШЕННЯ № 220 від 11.06.2024

Підписав: Кучер Олексій Володимирович

Сертифікат: 6FA97849F1B2570D0400000088690000BAEF0100

Дійсний: з 13.06.2023 14:27:07 по 13.06.2024 14:27:07

При цьому Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності (далі – Перелік), затверджений Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності», містить дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів (пункт 40).

А отже, назва дозволу в редакції нумерованого абзацу «б» підпункту 1 пункту 14 проєкту Порядку не узгоджується з Законом та Переліком та потребує відповідного узгодження.

2. Згідно з нумерованим абзацом «г» підпункту 1 пункту 14 проєкту Порядку для експорту відходів суб'єкт господарювання подає копію договору про перевезення та *відомості про наявність у контрагента ліцензії на право здійснення господарської діяльності з надання послуг з перевезення небезпечних вантажів*.

Підпунктом «г» пункту 1 частини п'ятої статті 43 Закону передбачено, що для експорту відходів до заяви про отримання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення відходів додаються копія договору про перевезення та відомості про наявність у контрагента ліцензії на право здійснення господарської діяльності *з надання послуг з перевезення небезпечних вантажів*.

Проте, відповідно до пункту 24 частини першої статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі – Закон про ліцензування) ліцензуванню підлягають такі види господарської діяльності як *перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів внутрішнім водним, морським, автомобільним, залізничним та повітряним транспортом, міжнародні перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом*.

При цьому пунктом 4 Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів автомобільним транспортом, міжнародних перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2015 р. № 1001 (далі – Ліцензійні умови № 1001) передбачено, що *господарська діяльність може провадитись частково за такими видами: внутрішні перевезення пасажирів на таксі; внутрішні перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення; внутрішні перевезення пасажирів автобусами; внутрішні перевезення небезпечних вантажів та небезпечних відходів вантажними автомобілями; міжнародні перевезення пасажирів на таксі; міжнародні перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення; міжнародні перевезення пасажирів автобусами; міжнародні перевезення небезпечних вантажів та небезпечних відходів вантажними автомобілями; міжнародні перевезення вантажів вантажними автомобілями (крім перевезення небезпечних вантажів та небезпечних відходів)*.

Серед видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, визначених статтею 7 Закону про ліцензування, а також пунктом 4 Ліцензійних

умов № 1001 відсутній вид діяльності як діяльність з надання послуг з перевезення небезпечних вантажів.

Зважаючи на викладене, нумерований абзац «г» підпункту 1 пункту 14 проєкту Порядку необхідно привести у відповідність до пункту 24 частини першої статті 7 Закону про ліцензування з урахуванням пункту 4 Ліцензійних умов № 1001 в частині назви виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, та, на провадження якого необхідно мати ліцензію.

3. Для імпорту відходів, відповідно до нумерованого абзацу «б» підпункту 2 пункту 14 проєкту Порядку суб'єктом господарювання подаються відомості щодо наявності у імпортера та в особи, що відповідає за відновлення відходів дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів, а в разі імпорту небезпечних відходів – ліцензії на здійснення комплексу операцій з управління відходами.

Відповідно до пункту 14¹ частини першої статті 7 Закону про ліцензування ліцензуванню підлягає *діяльність з управління небезпечними відходами*, яка ліцензується з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про управління відходами».

Згідно з частиною першою статті 44 Закону господарська діяльність з управління небезпечними відходами здійснюється суб'єктами господарювання на підставі ліцензії, що видається в порядку, встановленому Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності», з урахуванням особливостей, визначених цим Законом, та відповідно до ліцензійних умов здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами.

До господарської діяльності з управління небезпечними відходами належить: комплекс операцій із збирання та оброблення небезпечних відходів; збирання та зберігання небезпечних відходів для подальшого їх експорту з метою їх оброблення або видалення.

Водночас, відповідно до абзацу першого пункту 3 Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з управління небезпечними відходами, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 5 грудня 2023 р. № 1278 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з управління небезпечними відходами» (далі – Ліцензійні умови № 1278), *господарська діяльність з управління небезпечними відходами – комплекс операцій із збирання та оброблення небезпечних відходів*, а також збирання, зберігання небезпечних відходів для їх подальшого експорту з метою оброблення чи видалення.

З огляду на зазначене, пропонуємо привести нумерований абзац «б» підпункту 2 пункту 14 проєкту Порядку в частині назви виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, та, на провадження якого необхідно мати ліцензію, у відповідність до пункту 14¹ частини першої статті 7 Закону про ліцензування та пункту 3 Ліцензійних умов № 1278.

При опрацюванні проєкту Постанови ДРС встановила, що розробником під час його підготовки не дотримано вимог статей 4 та 8 Закону.

Засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

При цьому, враховуючи вимоги статті 21 Закону, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову в погодженні проєктів регуляторних актів з урахуванням як самого проєкту акта, так і супровідних до нього документів, визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є, насамперед, аналіз регуляторного впливу цього проєкту акта (далі – АРВ).

Відповідно до вимог статті 1 Закону АРВ – це документ, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проєкту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики.

У цьому випадку наданий розробником АРВ до проєкту Постанови містить формальний опис запропонованого ним регулювання, не є інформативним та не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (далі – Методика).

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, громадян та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Під час аналізу інформації, наведеної розробником у таблиці «Оцінка впливу на сферу інтересів держави», особлива увага приділяється витратам, пов'язаним з Альтернативою 2 (прийняттям акта). Зазначено, що прямі витрати на оформлення за 5 років для держави становитимуть 256 509,5 грн. Однак в АРВ виявлено відсутність конкретизації щодо оформлення якого саме документа передбачають ці витрати, що ускладнює порівняння витрат, що виникають внаслідок впровадження запропонованого регулювання з Альтернативою 1 (збереження існуючої ситуації), де сказано, що витрати збережуться на існуючому рівні.

Під час розгляду інформації, наведеної розробником у таблиці «Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання», відображено, що в Альтернативі 1 (збереження існуючої ситуації) витрати щодо отримання дозволів на транскордонні перевезення збережуться, проте не зазначено конкретну суму, яку суб'єкт господарювання вже витрачає на даному етапі для отримання дозволу. У контексті Альтернативи 2 (прийняття акта) відзначається відсутність витрат на отримання таких дозволів.

Таким чином, виникає необхідність з'ясувати, чи будуть в новому проекті регуляторного акта суб'єкти господарювання здійснювати витрати на отримання дозволів на транскордонні перевезення. Якщо витрати виникатимуть, то в АРВ необхідно провести економічні розрахунки зазначених витрат для оцінки їхнього впливу на суб'єктів господарювання.

Слід підкреслити, що факт відсутності належним чином проведеного фінансово-економічного аналізу запропонованих альтернатив не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділі VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ, в порушення вимог пункту 10 Методики, розробник не визначив один із обов'язкових показників результативності дії регуляторного акта, а саме: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта.

Звертаємо увагу розробника, що недотримання ним вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності регуляторного акта не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як це передбачено вимогами статті 10 Закону.

Виходячи з наведеного, за результатами розгляду проекту Постанови та аналізу його регуляторного впливу встановлено, що проект регуляторного акта розроблений без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики: доцільності та ефективності, визначених вимогами статті 4 Закону та статті 8 Закону, в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

Враховуючи зазначене, керуючись вимогами частини четвертої статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку надання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів та висновку на транскордонне перевезення відходів».

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР